บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ จะทำการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ปริมณฑล และจังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อทำการวิเคราะห์หาตัวแบบพยากรณ์ โดยการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ของระบบพยากรณ์ ที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 จะทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอย วิธีการปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล วิธีอัตถดถอย วิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค วิธีวิเคราะตัวแบบการถดถอยที่มีค่าคลาดเคลื่อนอยู่ในรูปแบบ AR ในบทนี้จะนำ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแสดงตัวแบบสำหรับพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ปริมณฑล และจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่ได้จากการวิเคราะห์ทั้ง 4 วิธีดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งการเปรียบเทียบตัวแบบพยากรณ์จากวิธีต่างๆ ว่าตัวแบบใดเป็นตัวแบบที่เหมาะสมสำหรับอัตราการว่างงานในระดับต่างๆ โดยจะพิจารณาจากค่า MAPE ว่าตัวแบบใด จะให้ค่า MAPE ต่ำสุด หลังจากนั้นทำการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ปริมณฑล และจังหวัดกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาตัวแบบพยากรณ์โดยใช้วิธีการพยากรณ์เชิงปริมาณ ได้แก่ ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอย วิธีการปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล วิธีอัตถดถอย วิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค วิธีวิเคราะห์การถดถอยที่มีค่าคลาดเคลื่อนในรูปแบบ AR ซึ่งจะได้ตัวแบบพยากรณ์ในแต่ละวิธี โดยตัวแบบจะต้องผ่านการวินิจฉัยความเพียงพอเชิงสถิติของตัวแบบก่อน หลังจากนั้น ทำการเปรียบเทียบค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแบบพยากรณ์ที่ได้จากวิธีต่างๆทั้ง 5 วิธี แล้วเลือกตัวแบบพยากรณ์ที่มีค่า MAPE ต่ำสุด และจากตัวแบบที่มีค่า MAPE ต่ำสุด จะเลือกทำการพยากรณ์ค่าในปี 2544-2546 สำหรับการพยากรณ์ในระดับประเทศ และจะทำการพยากรณ์ค่าในปี 2543-2546 สำหรับการพยากรณ์ในระดับภูมิภาค ปริมณฑล และ จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.1 อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย

ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมในระดับประเทศ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.1 การพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย

4.1.1.1 ตัวแบบที่ได้จากวิธีการพยากรณ์

1.วิธีการวิเคราะห์การถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี 2531-2543 จำนวน 13 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก. หน้า 93) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยการวิเคราะห์การถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

U_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

- $Export_t$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $Export_{t-1}$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $import_t$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $import_{t-1}$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $Govex_t$ = ค่าใช้จ่ายภาครัฐของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (หมื่นล้านบาท)
- Pop_t = จำนวนประชากรในประเทศไทย ณ ปีที่ t (ล้านคน)
- Pop_{t-1} = จำนวนประชากรในประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (ล้านคน)
- GDP_t = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ปีที่ t (ล้านล้านบาท)
- $Wage_t$ = ค่าจ้างเฉลี่ยในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ณ ปีที่ t (พันบาท)
- ind_t = จำนวนสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ณ ปีที่ t (พันแห่ง)
- $retire_t$ = จำนวนลูกจ้างในภาคอุตสาหกรรมที่ถูกเลิกจ้างของประเทศไทย ณ ปีที่ t (พันคน)

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยแล้วได้ตัวแบบการถดถอย สำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยดังนี้ (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ข. หน้า 107)

$$\hat{U}_t = 5.430 - 0.862GDP_t + 6.325\times10^{-2}retire_t$$

2.วิธีการปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2543 จำนวน 39 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก.หน้า 92) เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะการเคลื่อนที่แบบไม่คงที่ในค่าเฉลี่ย (ไม่มีแนวโน้ม) ซึ่งสอดคล้องกับตัวแบบที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล ดังนั้นจะใช้วิธีการพยากรณ์ปรับให้เรียบบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล แต่เมื่อทำการวินิจฉัยความเหมาะสมของตัวแบบ ปรากฏว่าตัวแบบพยากรณ์ที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล ไม่ผ่านการวินิจฉัย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 113) จึงไม่นำตัวแบบมาแสดงในที่นี้

3.วิธีอัตถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2543 จำนวน 39 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก หน้า 92) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และ วิธีEnter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยวิธีอัตถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

U_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ณ ปีที่ *t*

ตัวแปรอิสระ

U_{t-1} = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ณ ปีที่ *t*-1

U_{t-2} = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ณ ปีที่ *t*-2

.

.

.

U_{t-12} = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ณ ปีที่ *t*-12

หลังจากดำเนินการประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแบบอัตถดถอย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ข. หน้า 117) ได้รูปแบบพยากรณ์ดังต่อไปนี้

$$\hat{U}_t = 1.026 + 0.578U_{t-1} + 0.725U_{t-3} - 0.652U_{t-4}$$

3.วิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2543 จำนวน 39 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก หน้า 92)โดยใช้วิธี Enter ในการคัดเลือกตัวแปรในการสร้างตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค มีปัจจัยที่นำมาศึกษาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

U_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

$I_{1,t}$ = ไตรมาสที่ 1 ในปีที่ t

$I_{2,t}$ = ไตรมาสที่ 2 ในปีที่ t

T_t = แนวโน้มของเวลา โดยกำหนดให้ไตรมาสที่ 1 ของปีแรก เท่ากับ 1

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์แล้วได้ตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิค (แสดงรายละเอียด ในภาคผนวก ข. หน้า 122) ได้ตัวแบบพยากรณ์ดังนี้

$$U_t = 2.1652876 + 1.9337092 I_{1,t} + 1.8572733 I_{2,t} + e_t$$

โดยที่

$$\hat{e}_t = 0.7912364\, e_{t-1}$$

4.1.1.2 การเปรียบเทียบค่าคลาดเคลื่อนของตัวแบบพยากรณ์

จากหัวข้อที่ 4.1.1.1 จะได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย จากการวิเคราะห์การถดถอย วิธีอัตถดถอย และวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค จากนั้นนำตัวแบบพยากรณ์ที่ได้จาก 3 วิธีข้างต้น มาเปรียบเทียบกัน โดยนำค่าพยากรณ์เป็นรายไตรมาส (1-3) ที่ได้จากวิธีอนุกรมเวลา คือ วิธีอัตถดถอย และวิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิคมาหาค่าเฉลี่ยให้เป็นค่าพยากรณ์รายปีก่อนแล้วจึงนำมาเปรียบเทียบตัวแบบพยากรณ์ของแต่ละวิธี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเปอร์เซนต์ความคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์ (MAPE) .ในช่วงเวลาเดียวกัน โดย โดยแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงการเปรียบเทียบค่าที่ได้จากการสำรวจกับค่าพยากรณ์ และค่า MAPE จากการพยากรณ์ระหว่างปี 2531-2543 ของอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานที่ได้จากการสำรวจ (%)	ตัวแบบการถดถอย		ตัวแบบอัตถดถอย		ตัวแบบคลาสสิค	
		ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)
2531	4.4	4.8	9.09			4.3	2.27
2532	7.0	4.3	38.57	3.5	50.00	4.3	38.57
2533	2.8	3.9	39.29	2.5	10.71	2.9	3.57
2534	3.2	3.9	21.88	3.4	6.25	3.4	6.25
2535	2.9	3.4	17.24	3.7	27.59	3.9	34.48
2536	2.7	3.2	18.52	2.6	3.70	2.9	7.41
2537	2.7	2.7	0.00	3.0	11.11	3.1	14.81
2538	1.7	2.3	35.29	2.3	35.29	2.3	35.29
2539	1.6	1.8	12.50	2.1	31.25	2.1	31.25
2540	1.6	1.7	6.25	2.1	31.25	2.1	31.25
2541	4.4	4.1	6.82	3.1	29.55	3.5	20.45
2542	4.2	4.7	11.90	4.6	9.52	4.4	4.76
2543	3.6	2.2	38.89	3.4	5.56	3.7	2.78
MAPE(%)		19.71		20.98		17.94	

ตารางที่ 4.1 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์โดยตัวแบบต่างๆ สำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2531-2543

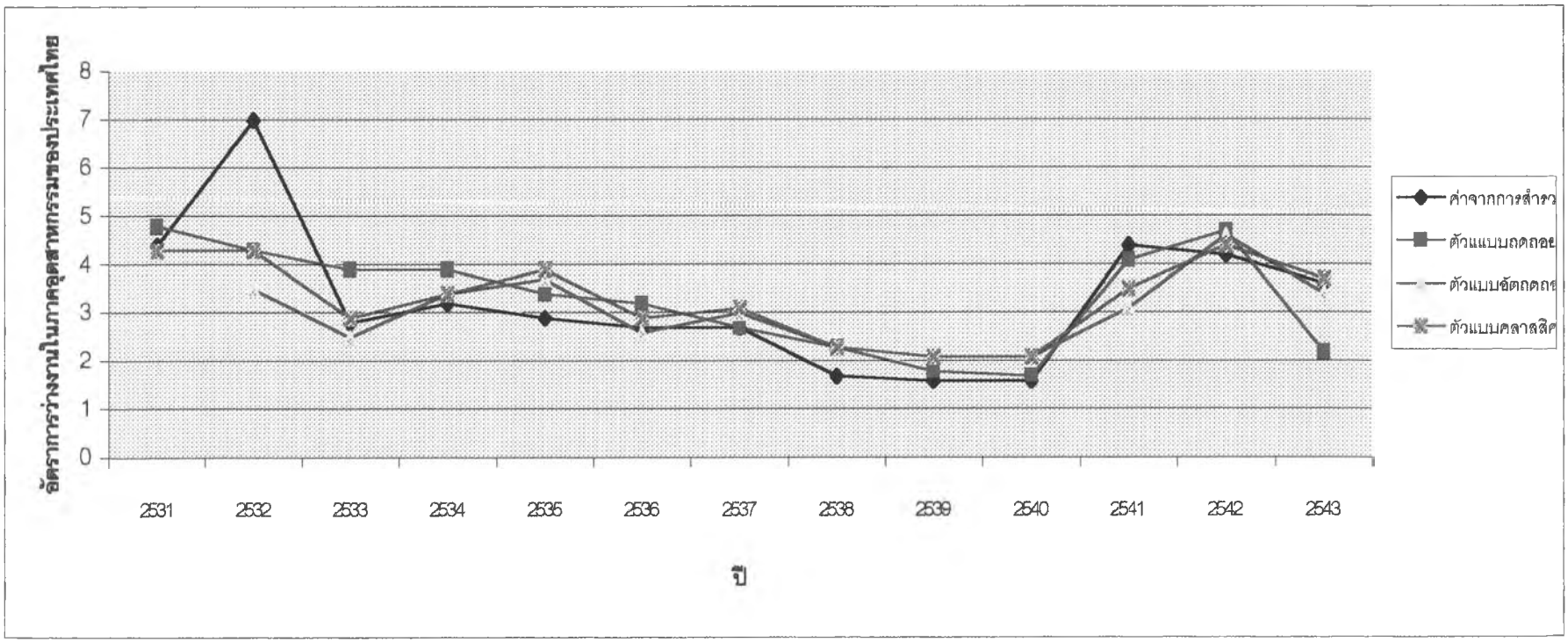

จากตารางที่ 4.1 เมื่อพิจารณาค่า MAPE ของทั้ง 3 ตัวแบบ จะพบว่าค่าพยากรณ์โดยวิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค จะให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด มีค่าเท่ากับ 17.94 % เนื่องจากตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิคที่เสนอให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด ดังนั้นจะเลือกตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิค สำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย

4.1.1.3 ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย

หลังจากได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ดังกล่าวข้างต้นจะทำการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยในปี 2544, 2545, 2546 ดังต่อไปนี้

ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย คือ

$$U_t = 2.1652876 + 1.9337092\, I_{1,t} + 1.8572733\, I_{2,t} + e_t$$

โดยที่

$$\hat{e}_t = 0.7912364\, e_{t-1}$$

<u>ตารางที่ 4.2</u> แสดงผลการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2544-2546

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานจากการสำรวจ (%)	อัตราการว่างงานจากตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิค (%)	ผลต่างจากปี 2543	
			+ เพิ่ม - ลด	ร้อยละ
2543	3.6			
2544		3.6	0.0	0.00
2545		3.5	-0.1	0.42
2546		3.5	-0.1	0.42

จากตารางที่ 4.2 คาดว่าในปี 2544 ประเทศไทยจะมีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 3.6 % และลดลงในปี 2545 และ 2546 คือมีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 3.5 %

รูป 4.2 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์จากตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิค สำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยตั้งแต่ ปี 2531-2546

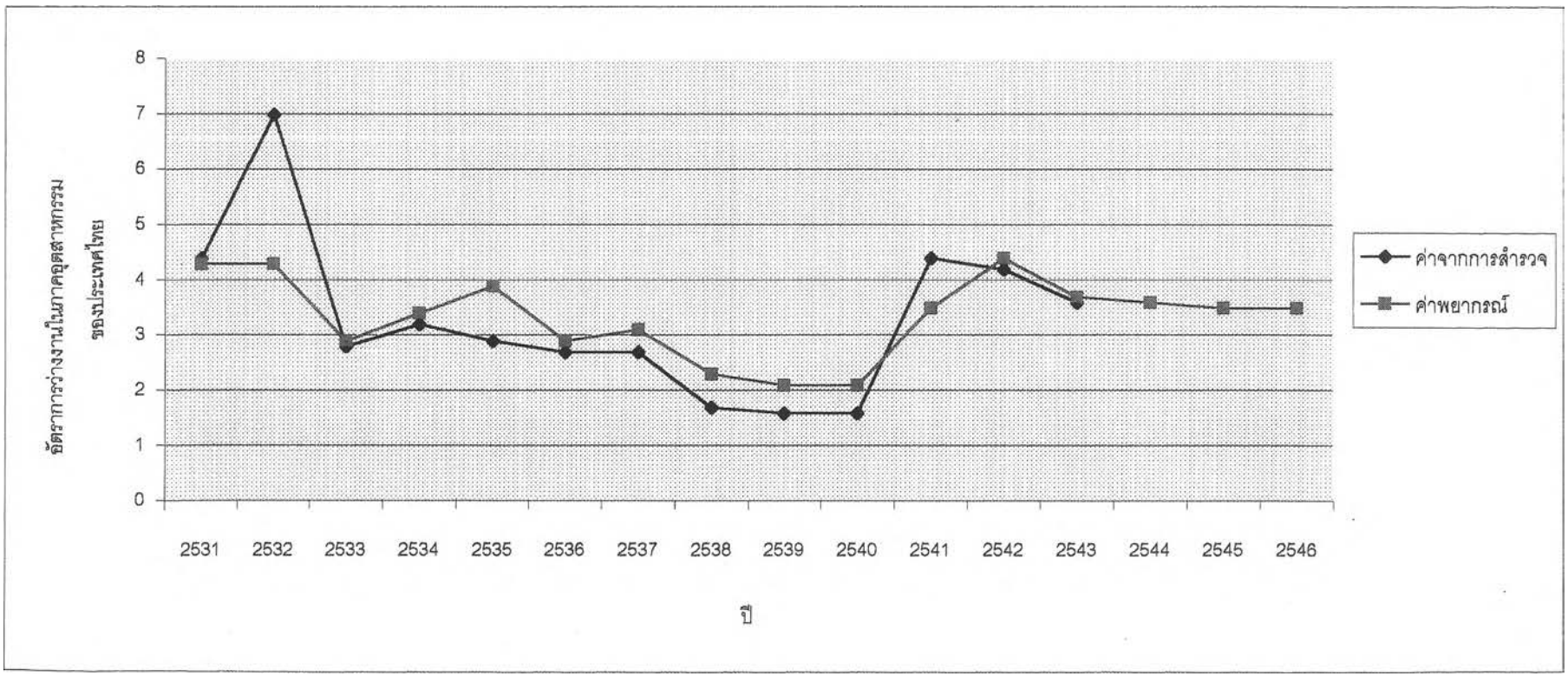

4.2 อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง

ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.2.1 การพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง

4.2.1.1ตัวแบบที่ได้จากวิธีการพยากรณ์

1.วิธีการวิเคราะห์การถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 12 หน่วย (แสดงขอ้มูลในภาคผนวก ก. หน้า 95) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยการวิเคราะห์การถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Um_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

- $Export_t$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $Export_{t-1}$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $import_t$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $import_{t-1}$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $Govex_t$ = ค่าใช้จ่ายภาครัฐของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (ล้านล้านบาท)
- $GRPm_t$ = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคกลาง ณ ปีที่ t (ล้านล้านบาท)
- $Popm_t$ = จำนวนประชากรในภาคกลาง ณ ปีที่ t (ล้านคน)
- $Popm_{t-1}$ = จำนวนประชากรในภาคกลาง ณ ปีที่ t-1 (ล้านคน)
- $Wagem_t$ = ค่าจ้างเฉลี่ยในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง ณ ปีที่ t (พันบาท)
- $indm_t$ = จำนวนสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง ณ ปีที่ t (พันแห่ง)
- $retirem_t$ = จำนวนลูกจ้างในภาคอุตสาหกรรมที่ถูกเลิกจ้างของภาคกลาง ณ ปีที่ t (พันคน)

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยแล้วได้ตัวแบบการถดถอย สำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลางดังนี้ (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ค. 130)

$$\hat{U}m_t = -9.639 - 0.0506\,import_t + 0.736\,Popm_t$$

2.วิธีการปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก หน้า 94) เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะการเคลื่อนที่แบบไม่คงที่ในค่าเฉลี่ย (ไม่มีแนวโน้ม) ซึ่งสอดคล้องกับตัวแบบที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล ดังนั้นจะใช้วิธีการพยากรณ์ปรับให้เรียบบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล แต่เมื่อทำการวินิจฉัยความเหมาะสมของตัวแบบ ปรากฏว่าตัวแบบพยากรณ์ที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียลไม่ผ่านการวินิจฉัย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ค หน้า 136) จึงไม่นำตัวแบบมาแสดงในที่นี้

3.วิธีอัตถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก.หน้า 94) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยวิธีอัตถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Um_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

Um_{t-1} = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง ณ ปีที่ t-1

Um_{t-2} = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง ณ ปีที่ t-2

.

.

.

Um_{t-12} = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง ณ ปีที่ t-12

หลังจากดำเนินการประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแบบอัตถดถอย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ค. หน้า 140) ได้รูปแบบพยากรณ์ดังต่อไปนี้

$$\hat{Um}_t = 0.443\,Um_{t-1} + 0.532\,Um_{t-3}$$

3.วิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก หน้า 94)โดยใช้วิธี Enter ในการคัดเลือกตัวแปรในการสร้างตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง โดยวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค มีปัจจัยที่นำมาศึกษาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Um_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

$I_{1,t}$ = ไตรมาสที่ 1 ในปีที่ t

$I_{2,t}$ = ไตรมาสที่ 2 ในปีที่ t

T_t = แนวโน้มของเวลา โดยกำหนดให้ปีไตรมาสที่หนึ่งของปีแรก (2531) เท่ากับ 1

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์แล้วได้ตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิค (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ค. หน้า 145) ได้ตัวแบบพยากรณ์ดังนี้

$$U_t = 1.7388779+0.7223657 I_{1,t} + 0.8370710\ I_{2,t} + e_t$$

โดยที่

$$\hat{e}_t = 0.7329304\, e_{t-1}$$

4.2.1.2 การเปรียบเทียบค่าคลาดเคลื่อนของตัวแบบพยากรณ์

จากหัวข้อที่ 4.2.1.1 จะได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง จากการวิเคราะห์การถดถอย วิธีอัตถดถอย และวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค จากนั้นนำตัวแบบพยากรณ์ที่ได้จาก 3 วิธีข้างต้น มาเปรียบเทียบกัน โดยนำค่าพยากรณ์เป็นรายไตรมาส (1-3) ที่ได้จากวิธีอนุกรมเวลา คือ วิธีอัตถดถอย และวิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิคมาหาค่าเฉลี่ยให้เป็นค่าพยากรณ์รายปีก่อนแล้วจึงนามาเปรียบเทียบตัวแบบพยากรณ์ของแต่ละวิธี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเปอร์เซนต์ความคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์ (MAPE) ในช่วงเวลาเดียวกัน โดยแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบค่าจากการสำรวจกับค่าพยากรณ์ และ MAPE จากการพยากรณ์ ระหว่างปี 2531-2542 ของอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานที่ได้จากการสำรวจ (%)	ตัวแบบการถดถอย		ตัวแบบอัตถดถอย		ตัวแบบคลาสสิค	
		ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)
2531	2.9	2.68	7.57	-		2.70	6.92
2532	2.4	2.65	10.42	2.91	21.19	2.70	12.64
2533	2.0	2.22	10.94	2.41	20.28	2.23	11.28
2534	2.6	2.15	17.24	2.18	16.03	2.34	10.1
2535	1.8	2.01	11.85	2.55	41.48	2.53	40.66
2536	1.6	1.79	11.85	1.98	23.74	1.87	17.16
2537	1.8	1.66	7.57	1.77	1.53	2.06	14.29
2538	1.3	0.92	29.17	1.70	30.77	1.61	24.07
2539	1.0	1.08	7.71	1.24	24.05	1.50	50.16
2540	1.2	1.68	39.64	1.13	5.72	1.47	22.61
2541	3.0	2.78	7.49	1.63	45.75	2.22	26.08
2542	2.7	2.68	0.62	2.90	7.55	2.88	6.66
MAPE(%)		13.51		21.65		20.22	

จากตารางที่ 4.3 เมื่อพิจารณาค่า MAPE ของทั้ง 3 ตัวแบบ จะพบว่าค่าพยากรณ์โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอย จะให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด มีค่าเท่ากับ 13.51% เนื่องจากตัวแบบการถดถอยที่เสนอให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด ดังนั้นจะเลือกตัวแบบการถดถอยสำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง

ตารางที่ 4.3 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์โดยตัวแบบต่างๆ สำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง ตั้งแต่ปี 2531-2542

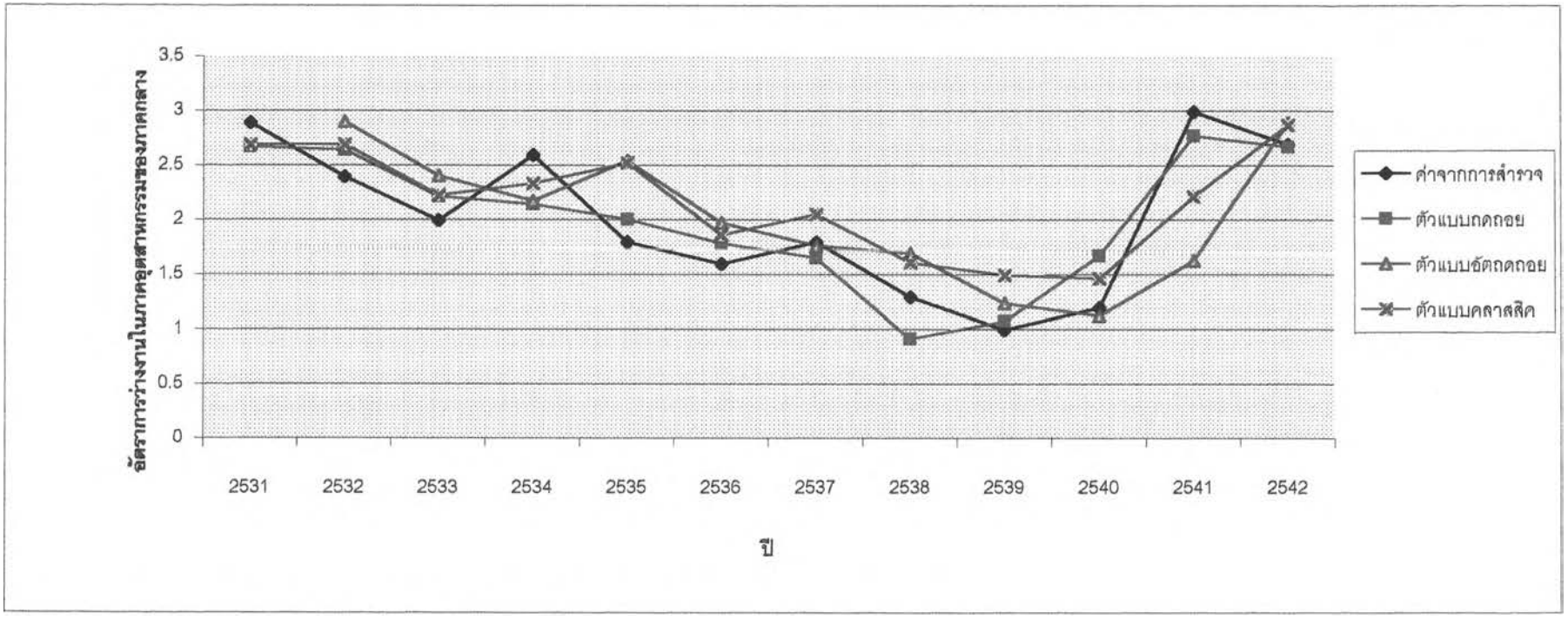

4.2.1.3 ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง

หลังจากได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลางดังกล่าวข้างต้นจะทำการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยในปี 2543, 2544, 2545, 2546 ดังต่อไปนี้

ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง คือ

$$\hat{U}m_t = -9.639 - 0.0506\,import_t + 0.736\,Popm_t$$

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง ตั้งแต่ปี 2543-2546

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงาน จากการสำรวจ (%)	อัตราการว่างงานจาก ตัวแบบการถดถอย (%)	ผลต่างจากปี 2543	
			+ เพิ่ม - ลด	ร้อยละ
2542	2.7			
2543		2.01	-0.69	25.62
2544		2.17	-0.53	19.73
2545		2.32	-0.38	14.14
2546		2.47	-0.23	8.56

จากตารางที่ 4.4 คาดว่าในปี 2543 ภาคกลางจะมีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 2.01% และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี 2544 2545 และ 2546 คือ มีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 2.17% 2.32% และ 2.47% ตามลำดับ

รูป 4.4 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์จากตัวแบบถดถอยสำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม
ของภาคกลางตั้งแต่ ปี 2531-2546

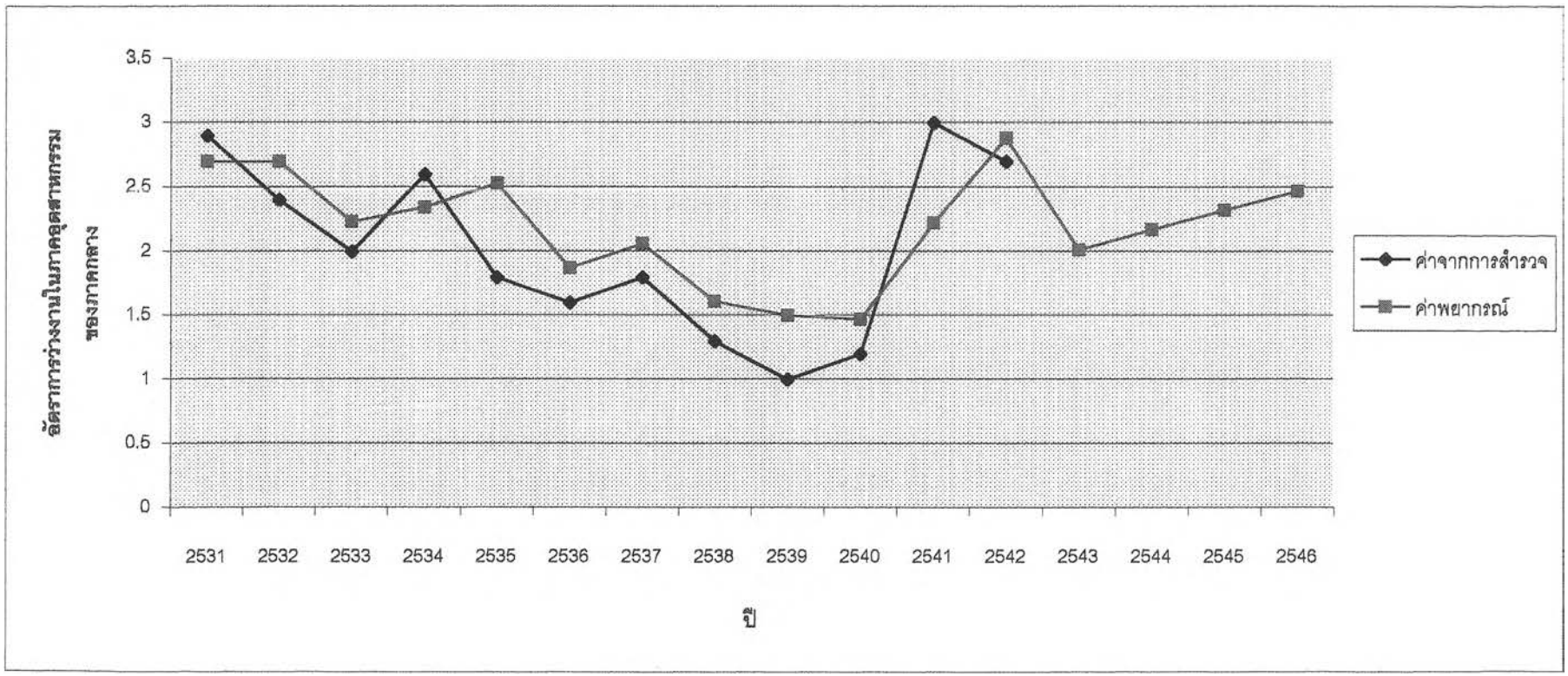

4.3 อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ

ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.3.1 การพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ

4.3.1.1 ตัวแบบที่ได้จากวิธีการพยากรณ์

1.วิธีวิเคราะห์การถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 12 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก. หน้า 97) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยการวิเคราะห์การถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Un_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ ณ ปีที่ t

ภาคกลาง

- $Export_t$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $Export_{t-1}$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $import_t$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $import_{t-1}$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $Govex_t$ = ค่าใช้จ่ายภาครัฐของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (หมื่นล้านบาท)
- $GRPn_t$ = มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเหนือ ณ ปีที่ t (ล้านล้านบาท)
- $Popn_t$ = จำนวนประชากรในภาคเหนือ ณ ปีที่ t (ล้านคน)
- $Popn_{t-1}$ = จำนวนประชากรในภาคเหนือ ณ ปีที่ t-1 (ล้านคน)
- $Wagen_t$ = ค่าจ้างเฉลี่ยในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ ณ ปีที่ t (พันบาท)
- $indn_t$ = จำนวนสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ ณ ปีที่ t (พันแห่ง)
- $retiren_t$ = จำนวนลูกจ้างในภาคอุตสาหกรรมที่ถูกเลิกจ้างของภาคเหนือ ณ ปีที่ t (พันคน)

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยแล้วได้ตัวแบบการถดถอย สำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือดังนี้ (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ง. 152)

$$\hat{Un}_t = -15.495 + 1.941Popn_1 - 0.0606import_t - 0.258Govex_t$$

2.วิธีการปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก หน้า 96) เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะการเคลื่อนที่แบบไม่คงที่ในค่าเฉลี่ย (ไม่มีแนวโน้ม) ซึ่งสอดคล้องกับตัวแบบที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล ดังนั้นจะใช้วิธีการพยากรณ์ปรับให้เรียบบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล แต่เมื่อทำการวินิจฉัยความเหมาะสมของตัวแบบ ปรากฏว่าตัวแบบพยากรณ์ที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล ไม่ผ่านการวินิจฉัย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ง หน้า 158) จึงไม่นำตัวแบบมาแสดงในที่นี้

3.วิธีอัตถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก.หน้า 96) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยวิธีอัตถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

$\hat{U}n_t$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

$\hat{U}n_{t-1}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ ณ ปีที่ t-1

$\hat{U}n_{t-2}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ ณ ปีที่ t-2

.

.

.

$\hat{U}n_{t-12}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ ณ ปีที่ t-13

หลังจากดำเนินการประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแบบอัตถดถอย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ง. หน้า 163) ได้รูปแบบพยากรณ์ดังต่อไปนี้

$$\hat{U}n_t = 3.907 + 0.375\,Un_{t-1} + 0.546\,Un_{t-6} - 0.691\,Un_{t-7} - 0.500\,Un_{t-11}$$

3.วิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก หน้า 96)โดยใช้วิธี Enter ในการคัดเลือกตัวแปร ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ โดยวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค มีปัจจัยที่นำมาศึกษาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Un_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

$I_{1,t}$ = ไตรมาสที่ 1 ในปีที่ t

$I_{2,t}$ = ไตรมาสที่ 2 ในปีที่ t

T_t = แนวโน้มของเวลา โดยกำหนดให้ไตรมาสที่หนึ่งของปีแรก (2531) เท่ากับ 1

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์แล้วได้ตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิค (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ง. หน้า 168) ได้ตัวแบบพยากรณ์ดังนี้

$$\hat{U}n_t = 2.3906112\, I_{1,t} + 2.1977305\, I_{2,t}$$

โดยที่

$$\hat{e}_t = 0.8524039\, e_{t-1}$$

4..3.1.2การเปรียบเทียบค่าคลาดเคลื่อนของตัวแบบพยากรณ์

จากหัวข้อที่ 4.3.1.1 จะได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคกลาง จากการวิเคราะห์การถดถอย วิธีอัตถดถอย และวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค จากนั้นนำตัวแบบพยากรณ์ที่ได้จาก 3 วิธีข้างต้น มาเปรียบเทียบกัน โดยนำค่าพยากรณ์เป็นรายไตรมาส (1-3) ที่ได้จากวิธีอนุกรมเวลา คือ วิธีอัตถดถอย และวิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิคมาหาค่าเฉลี่ยให้เป็นค่าพยากรณ์รายปีก่อนแล้วจึงนำมาเปรียบเทียบตัวแบบพยากรณ์ของแต่ละวิธี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเปอร์เซนต์ความคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์ (MAPE) .ในช่วงเวลาเดียวกัน โดย โดยแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบค่าจากการสำรวจกับค่าพยากรณ์ และ MAPE จากการพยากรณ์ระหว่างปี 2531-2542 ของอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานที่ได้จากการสำรวจ (%)	ตัวแบบการถดถอย		ตัวแบบอัตถดถอย		ตัวแบบคลาสสิค	
		ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)
2531	3.4	3.56	4.71	-	-	2.54	25.29
2532	3.6	3.40	5.59	-	-	3.54	1.67
2533	2.9	3.07	6.01	-	-	2.38	17.93
2534	2.9	2.79	3.78	-	-	3.12	7.59
2535	3.8	3.61	5.08	3.59	5.53	3.99	5.00
2536	3	3.36	11.84	3.12	4.00	2.8	6.67
2537	2.8	2.89	3.27	2.89	3.21	3.11	11.07
2538	1.8	1.68	6.55	2.32	28.89	2.07	15.00
2539	1.7	1.38	18.89	2.14	25.88	1.95	14.71
2540	1.4	1.99	42.39	2.78	98.57	1.96	40.00
2541	3.7	3.36	9.16	3.67	0.81	3.02	18.38
2542	3.1	3.01	2.99	4.01	29.35	3.79	22.26
MAPE(%)		10.02		16.35		15.46	

จากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาค่า MAPE ของทั้ง 3 ตัวแบบ จะพบว่าค่าพยากรณ์โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอย จะให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด มีค่าเท่ากับ 10.02% เนื่องจากตัวแบบการถดถอยที่เสนอให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด ดังนั้นจะเลือกตัวแบบการถดถอยสำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ

ตารางที่ 4.5 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์โดยตัวแบบต่างๆ สำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ ตั้งแต่ปี 2531-2542

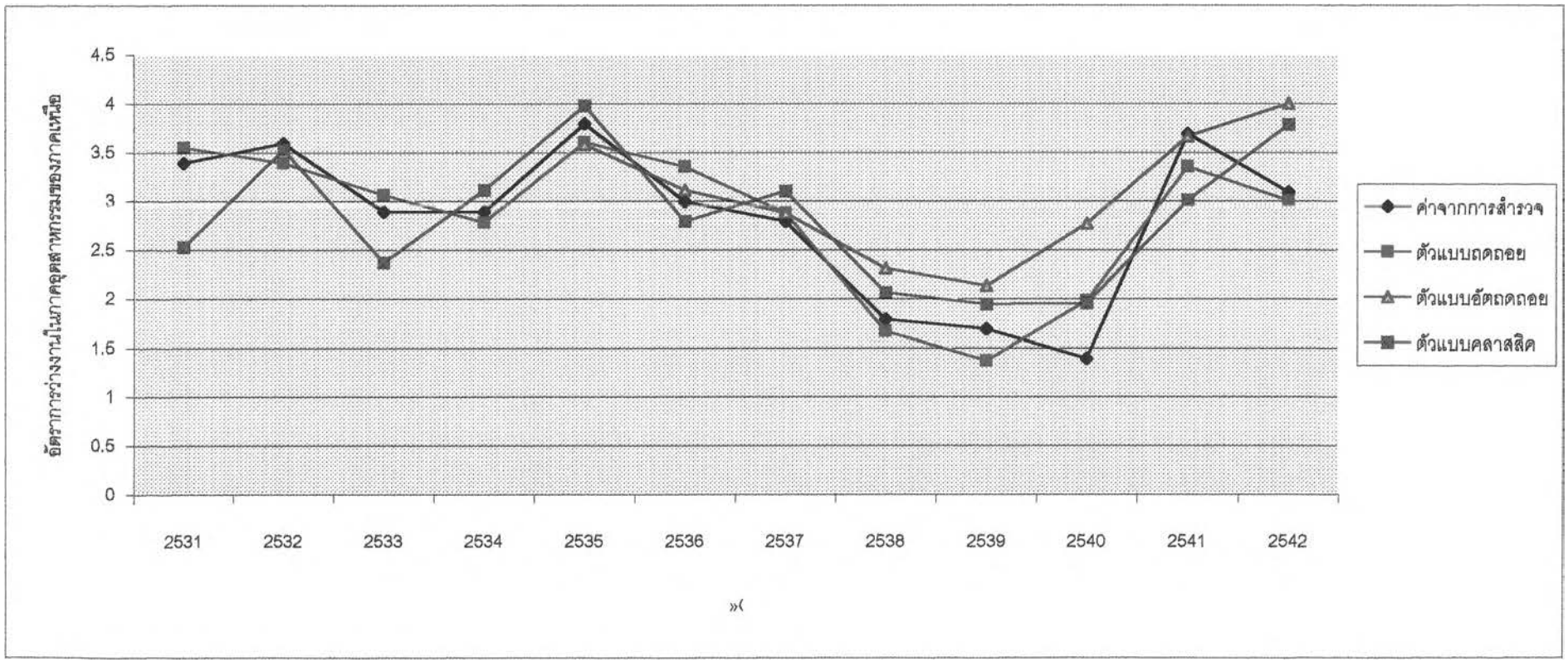

4.3.1.3 ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ

หลังจากได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือดังกล่าวข้างต้นจะทำการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยในปี 2543, 2544, 2545 และ 2546 ดังต่อไปนี้

ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือคือ

$$\hat{U}n_t = -15.495 + 1.941Popn_1 - 0.0606import_t - 0.258Govex_t$$

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ ตั้งแต่ปี 2543-2546

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานจากการสำรวจ (%)	อัตราการว่างงานจากตัวแบบการถดถอย (%)	ผลต่างจากปี 2542	
			+ เพิ่ม - ลด	ร้อยละ
2542	3.1			
2543		2.22	-0.88	28.38
2544		2.44	-0.66	21.32
2545		2.59	-0.51	16.60
2546		2.73	-0.37	11.99

จากตารางที่ 4.6 คาดว่าในปี 2543 ภาคเหนือจะมีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 2.22 % และมีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 2.44 % 2.59 % และ 2.73 % ในปี 2544- 2545 และ 2546 ตามลำดับ

รูป 4.6 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์จากตัวแบบถดถอยสำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม
ของภาคเหนือตั้งแต่ ปี 2531-2546

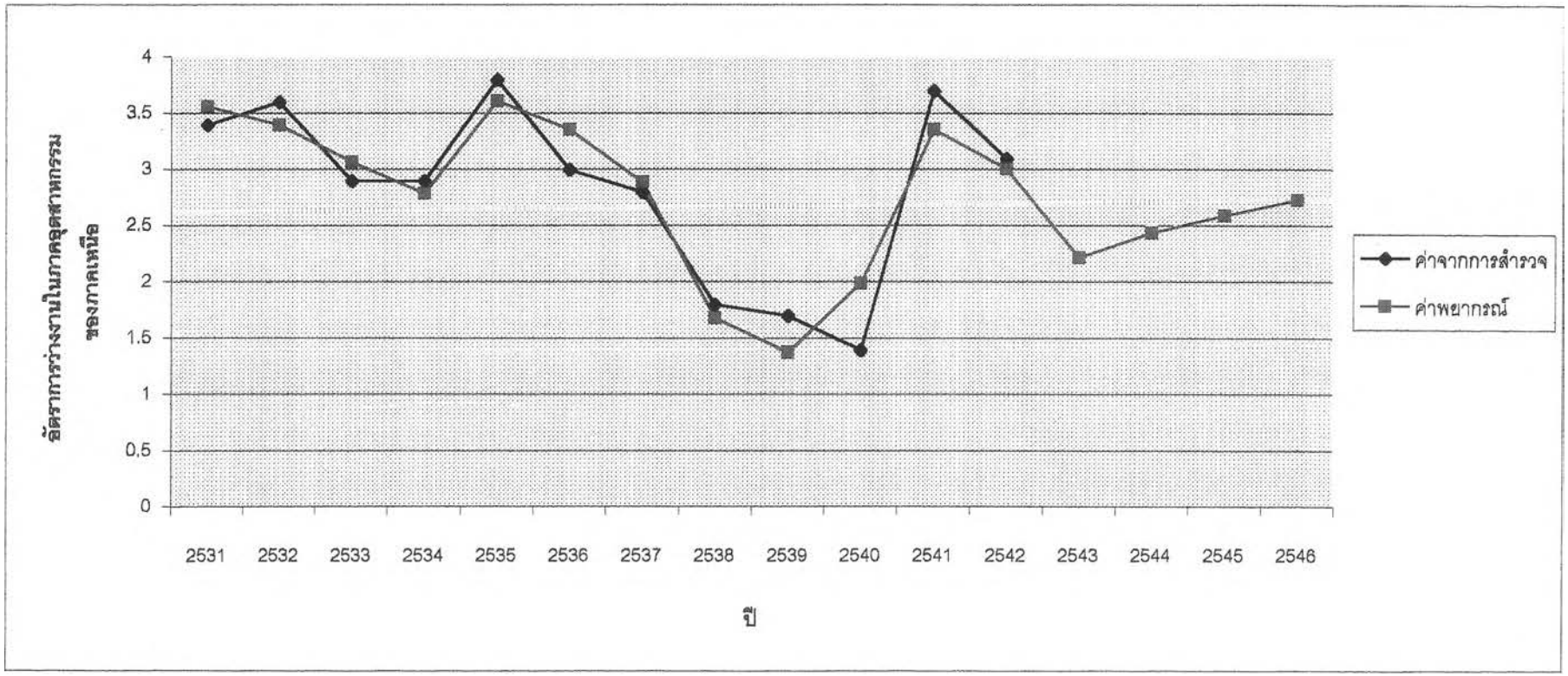

4.4 อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.4.1การพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.4.1.1ตัวแบบที่ได้จากวิธีการพยากรณ์

1.วิธีวิเคราะห์การถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 12 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก. หน้า 99) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยการวิเคราะห์การถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Une_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

- $Export_t$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $Export_{t-1}$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $import_t$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $import_{t-1}$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $Govex_t$ = ค่าใช้จ่ายภาครัฐของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (หมื่นล้านบาท)
- $GRPne_t$ = มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ณ ปีที่ t (ล้านล้านบาท)
- $Popne_t$ = จำนวนประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ปีที่ t (ล้านคน)
- $Popne_{t-1}$ = จำนวนประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ปีที่ t-1 (ล้านคน)
- $wagene_t$ = ค่าจ้างเฉลี่ยในภาคอุตสาหกรรมของภาคเหนือ ณ ปีที่ t (พันบาท)
- $indne_t$ = จำนวนสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ปีที่ t (พันแห่ง)
- $retirene_t$ = จำนวนลูกจ้างในภาคอุตสาหกรรมที่ถูกเลิกจ้างของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ปีที่ t (พันคน)

$$\hat{U}ne_t = -22.185 - 0.131import_t + 1.603Popne_t$$

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยแล้วได้ตัวแบบการถดถอย สำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือดังนี้ (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก จ. หน้า 175)

$$\hat{U}ne_t = -108.274 - 9.416import_t + 6.131Popne_t$$

2.วิธีการปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก หน้า 98) เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะการเคลื่อนที่แบบไม่คงที่ในค่าเฉลี่ย (ไม่มีแนวโน้ม) ซึ่งสอดคล้องกับตัวแบบที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล ดังนั้นจะใช้วิธีการพยากรณ์ปรับให้เรียบบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล แต่เมื่อทำการวินิจฉัยความเหมาะสมของตัวแบบ ปรากฏว่าตัวแบบพยากรณ์ที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียลไม่ผ่านการวินิจฉัย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก จ. หน้า 181) จึงไม่นำตัวแบบมาแสดงในที่นี้

3.วิธีอัตถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2541 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก.หน้า 98) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยวิธีอัตถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

$\hat{U}ne_t$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

$\hat{U}ne_{t-1}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ปีที่ t-1

$\hat{U}ne_{t-2}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ปีที่ t-2

.

.

.

$\hat{U}ne_{t-12}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ปีที่ t-12

หลังจากดำเนินการประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแบบอัตถดถอย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก จ. หน้า 186) ได้รูปแบบพยากรณ์ดังต่อไปนี้

$$\hat{U}ne_t = 2.478 + 0.340\,Une_{t-1} + 0.659\,Une_{t-3} - 0.494\,U_{t-10}$$

3.วิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2541 จำนวน 33 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก หน้า 98) โดยใช้วิธี Enter ในการคัดเลือกตัวแปรในการสร้างตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค มีปัจจัยที่นำมาศึกษาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Une_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

$I_{1,t}$ = ไตรมาสที่ 1 ในปีที่ t

$I_{2,t}$ = ไตรมาสที่ 2 ในปีที่ t

T_t = แนวโน้มของเวลา โดยกำหนดให้ไตรมาสที่หนึ่งของปีแรก (2531) เท่ากับ 1

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์แล้วได้ตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิค (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก จ. หน้า 191) ได้ตัวแบบพยากรณ์ดังนี้

$$\hat{U}ne_t = 3.0446140 + 3.9614692\,I_{1,t} + 3.4114093\,I_{2,t}$$

โดยที่

$$\hat{e}_t = 0.7569650\,e_{t-1}$$

4.4.1.2การเปรียบเทียบค่าคลาดเคลื่อนของตัวแบบพยากรณ์

จากหัวข้อที่ 4.4.1.1 จะได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการวิเคราะห์การถดถอย วิธีอัตถดถอย และวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค จากนั้นนำตัวแบบพยากรณ์ที่ได้จาก 3 วิธีข้างต้น มาเปรียบเทียบกัน โดยนำค่าพยากรณ์เป็นรายไตรมาส (1-3) ที่ได้จากวิธีอนุกรมเวลา คือ วิธีอัตถดถอย และวิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิคมาหาค่าเฉลี่ยให้เป็นค่าพยากรณ์รายปีก่อนแล้วจึงนามาเปรียบเทียบตัวแบบพยากรณ์ของแต่ละวิธี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเปอร์เซนต์ความคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์ (MAPE) .ในช่วงเวลาเดียวกัน โดย โดยแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบค่าจากการสำรวจกับค่าพยากรณ์ และค่าคลาดเคลื่อน จากการพยากรณ์ ระหว่างปี 2531-2542 ของอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานที่ได้จากการสำรวจ (%)	ตัวแบบการถดถอย		ตัวแบบอัตถดถอย		ตัวแบบคลาสสิค	
		ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)
2531	6.9	6.07	11.98			6.62	4.06
2532	6.6	5.89	10.70			6.74	2.12
2533	4.2	5.31	26.43			4.48	6.67
2534	4.7	4.98	5.90			5.12	8.94
2535	3.8	4.71	23.89	4.63	21.84	5.87	54.47
2536	4.1	4.23	3.12	5.14	25.37	4.48	9.27
2537	3.9	3.73	4.31	4.4	12.82	4.64	18.97
2538	2.6	1.69	34.88	3.36	29.23	3.62	39.23
2539	2.2	1.99	9.40	3.13	42.27	3.08	40.00
2540	2.1	3.59	71.08	2.7	28.57	3.23	53.81
2541	5.7	6.65	16.60	4.33	24.04	5.42	4.91
2542	7.9	5.85	25.92	7.83	0.89	6.46	18.23
MAPE(%)		20.35		23.13		21.72	

ตารางที่ 4.7 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์โดยตัวแบบต่างๆ สำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตั้งแต่ปี 2531-2542

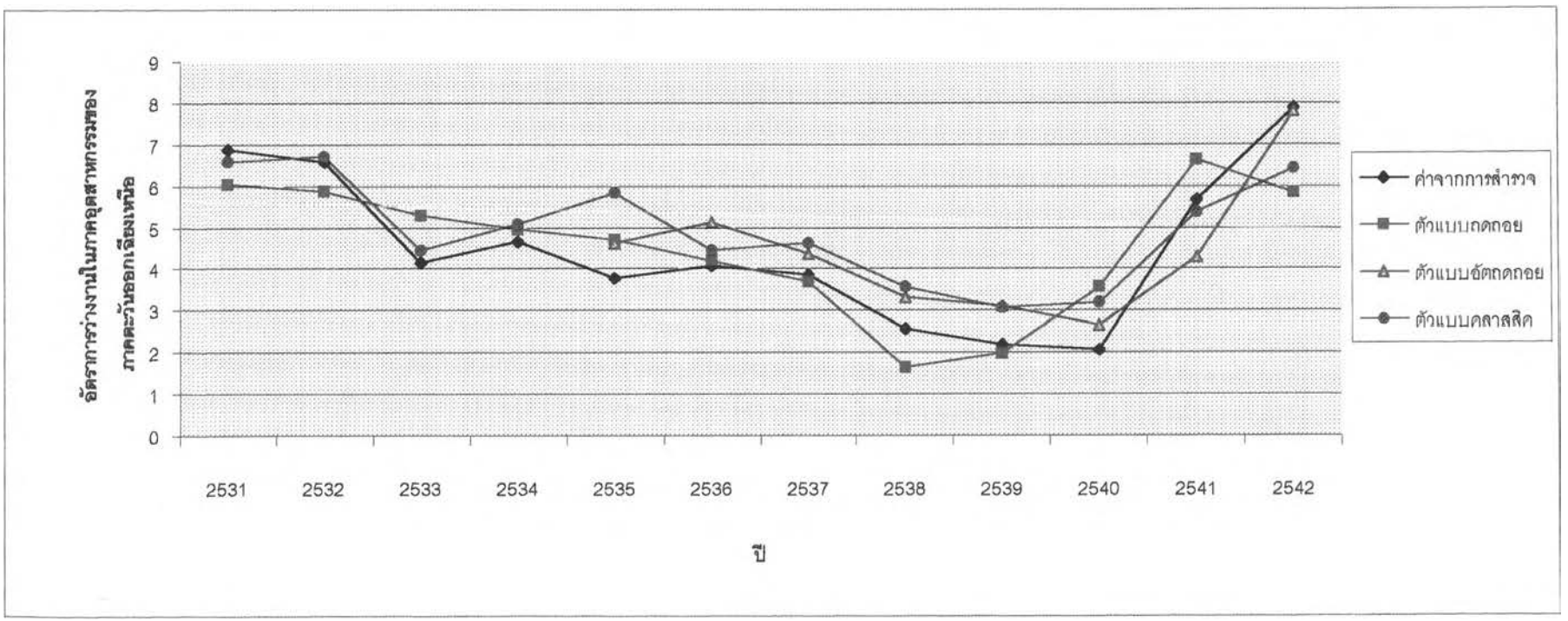

จากตารางที่ 4.7 เมื่อพิจารณาค่า MAPE ของทั้ง 3 ตัวแบบ จะพบว่าค่าพยากรณ์โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอย จะให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด มีค่าเท่ากับ 20.35% เนื่องจากตัวแบบการถดถอยที่เสนอให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด ดังนั้นจะเลือกตัวแบบการถดถอยสำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.4.1.3ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หลังจากได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือดังกล่าวข้างต้นจะทำการพยากรณ์ไปอีก 4 คาบเวลา คือพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปี 2543, 2544,2545,2546 ดังต่อไปนี้

ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือคือ

$$\hat{U}ne_t = -22.185 - 0.131import_t + 1.603Popne_t$$

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งแต่ปี 2542-2545

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานจากการสำรวจ (%)	อัตราการว่างงานจากตัวแบบการถดถอย (%)	ผลต่างจากปี 2543	
			+ เพิ่ม - ลด	ร้อยละ
2542	7.9			
2543		4.36	-3.54	50.54
2544		4.75	-3.15	45.03
2545		5.13	-2.77	39.58
2546		5.49	-2.41	34.39

จากตารางที่ 4.8 คาดว่าในปี 2543 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 4.36 % และ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี 2544 2545 และ 2546 คือ มีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 4.75% 5.13% และ 5.49% ตามลำดับ

รูป 4.8 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์จากตัวแบบถดถอยสำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม
ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตั้งแต่ ปี 2531-2546

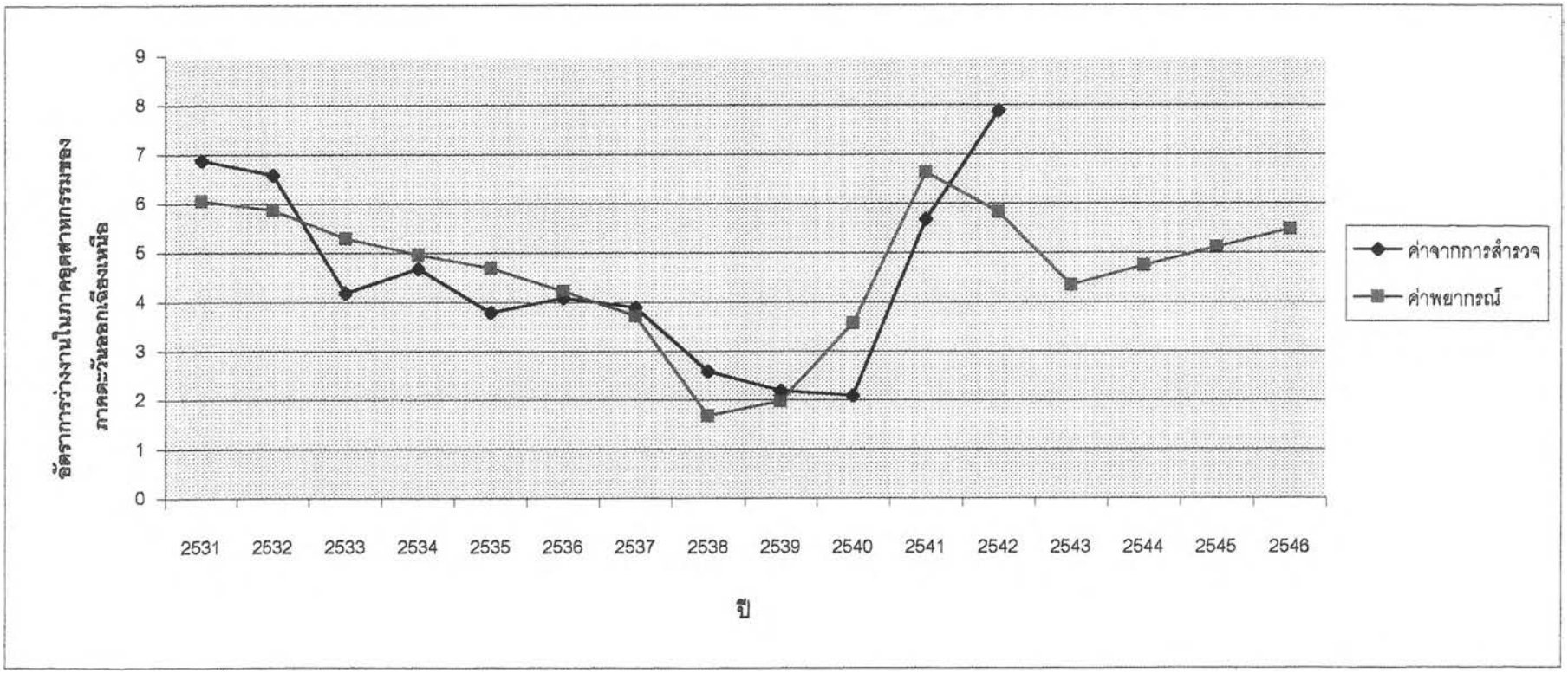

4.5 อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้

ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.5.1 การพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้

4.5.1.1ตัวแบบที่ได้จากวิธีการพยากรณ์

1.วิธีวิเคราะห์การถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 12 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก. หน้า 101) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยการวิเคราะห์การถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Us_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

- $Export_t$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $Export_{t-1}$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $import_t$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $import_{t-1}$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $Govex_t$ = ค่าใช้จ่ายภาครัฐของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (หมื่นล้านบาท)
- $GRPs_t$ = มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ ณ ปีที่ t (ล้านล้านบาท)
- $Pops_t$ = จำนวนประชากรในภาคใต้ ณ ปีที่ t (ล้านคน)
- $Pops_{t-1}$ = จำนวนประชากรในภาคใต้ ณ ปีที่ t-1 (ล้านคน)
- $Wages_t$ = ค่าจ้างเฉลี่ยในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ ณ ปีที่ t (พันบาท)
- $inds_t$ = จำนวนสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ ณ ปีที่ t (พันแห่ง)
- $retires_t$ = จำนวนลูกจ้างในภาคอุตสาหกรรมที่ถูกเลิกจ้างของภาคใต้ ณ ปีที่ t (พันคน)

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยแล้วได้ตัวแบบการถดถอย สำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ดังนี้ (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ฉ. 198)

$$Us_t = \beta_0 + \beta_1 Pops_t + \beta_2 import_t + e_t$$

$$e_t = \phi e_{t-1} + \alpha_t$$

โดยที่

β_0=-5.3828270, β_1 = 1.0974166, β_2= -0.0289436 , ϕ = 0.6141430

2.วิธีการปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก หน้า 100) เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะการเคลื่อนที่แบบไม่คงที่ในค่าเฉลี่ย (ไม่มีแนวโน้ม) ซึ่งสอดคล้องกับตัวแบบที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล ดังนั้นจะใช้วิธีการพยากรณ์ปรับให้เรียบบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียลหลังและได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ดังนี้ (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ฉ. 207)

$$\hat{y}_t(1) = s_t = \alpha y_t + (1-\alpha)s_{t-1} \quad , \quad t = 1,2,...$$

โดยที่ $\hat{y}_t(1) = \hat{U}s_t(1)$ และ $\alpha = 0.5$

3.วิธีอัตถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก.หน้า 100) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยวิธีอัตถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

$\hat{U}s_t$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

$\hat{U}s_{t-1}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ ณ ปีที่ t-1

$\hat{U}s_{t-2}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ ณ ปีที่ t-2

.

.

.

$\hat{U}s_{t-12}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ ณ ปีที่ t-12

หลังจากดำเนินการประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแบบอัตถดถอย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ฉ หน้า 211) ได้รูปแบบพยากรณ์ดังต่อไปนี้

$$\hat{U}s_t = 1.437 + 0.644\,Us_{t-1} - 0.595\,Us_{t-7}$$

3.วิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก หน้า 100)โดยใช้วิธี Enter ในการคัดเลือกตัวแปรในการสร้างตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ โดยวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค มีปัจจัยที่นำมาศึกษาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Us_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ ณ ปีที่ *t* ตัวแปรอิสระ

$I_{1,t}$ = ไตรมาสที่ 1 ในปีที่ *t*

$I_{2,t}$ = ไตรมาสที่ 2 ในปีที่ *t*

T_t = แนวโน้มของเวลา โดยกำหนดให้ไตรมาสที่หนึ่งของปีแรก (2531) เท่ากับ 1

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์แล้วได้ตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิค (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ฉ. หน้า 216) ได้ตัวแบบพยากรณ์ดังนี้

$$\hat{U}s_t = 1.511 + 8.052*10^{4}T_1 + 3.315*10^{3}T_2 - 0.167I_{1,t} + 0.190I_{2,t}$$

4.5.1.2การเปรียบเทียบค่าคลาดเคลื่อนของตัวแบบพยากรณ์

จากหัวข้อที่ 4.5.1.1 จะได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ จากการวิเคราะห์การถดถอย วิธีการปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล วิธีอัตถดถอย และวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค จากนั้นนำตัวแบบพยากรณ์ที่ได้จาก 4 วิธีข้างต้นมาเปรียบเทียบกัน โดยนำค่าพยากรณ์เป็นรายไตรมาส (1-3) ที่ได้จากวิธีอนุกรมเวลา คือวิธีการปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล วิธีอัตถดถอย และวิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิคมาหาค่าเฉลี่ยให้เป็นค่าพยากรณ์รายปีก่อนแล้วจึงนามาเปรียบเทียบตัวแบบพยากรณ์ของแต่ละวิธี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเปอร์เซนต์ความคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์ (MAPE) .ในช่วงเวลาเดียวกัน โดยโดยแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบค่าจากการสำรวจกับค่าพยากรณ์ และค่าคลาดเคลื่อน (MAPE) จากการ พยากรณ์ ระหว่างปี 2531-2542 ของอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานที่ได้จากการสำรวจ (%)	ตัวแบบการถดถอย		ตัวแบบอัตถดอย		ตัวแบบปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล		ตัวแบบคลาสสิค	
		ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)
2531	1.90	1.57	17.24			1.81	4.74	1.94	2.11
2532	1.30	1.36	4.42			1.70	30.77	1.68	29.23
2533	1.60	1.63	2.02			1.31	18.13	1.48	7.50
2534	1.20	1.36	13.14	1.58	31.67	1.59	32.50	1.34	11.67
2535	1.90	1.72	9.37	1.71	10.00	1.46	23.16	1.27	33.16
2536	1.20	1.32	10.20	1.42	18.33	1.62	35.00	1.25	4.17
2537	1.50	1.61	7.25	1.37	8.67	1.32	12.00	1.29	14.00
2538	1.30	0.99	24.11	1.40	7.69	1.40	7.69	1.39	6.92
2539	1.10	0.98	10.96	1.42	29.09	1.23	11.82	1.55	40.91
2540	1.20	1.58	31.69	1.40	16.67	1.20	0.00	1.77	47.50
2541	2.50	2.52	0.68	2.05	18.00	1.71	31.60	2.05	18.00
2542	2.20	2.06	6.26	2.46	11.82	2.51	14.09	2.39	8.64
MAPE(%)		11.44		16.88		18.46		18.65	

จากตารางที่ 4.9 เมื่อพิจารณาค่า MAPE ของทั้ง 4 ตัวแบบ จะพบว่าค่าพยากรณ์โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอย จะให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด มีค่าเท่ากับ 11.44% เนื่องจากตัวแบบการถดถอยที่เสนอให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด ดังนั้นจะเลือกตัวแบบการถดถอยสำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้

ตารางที่ 4.9 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์โดยตัวแบบต่างๆ สำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ตั้งแต่ปี 2531-2542

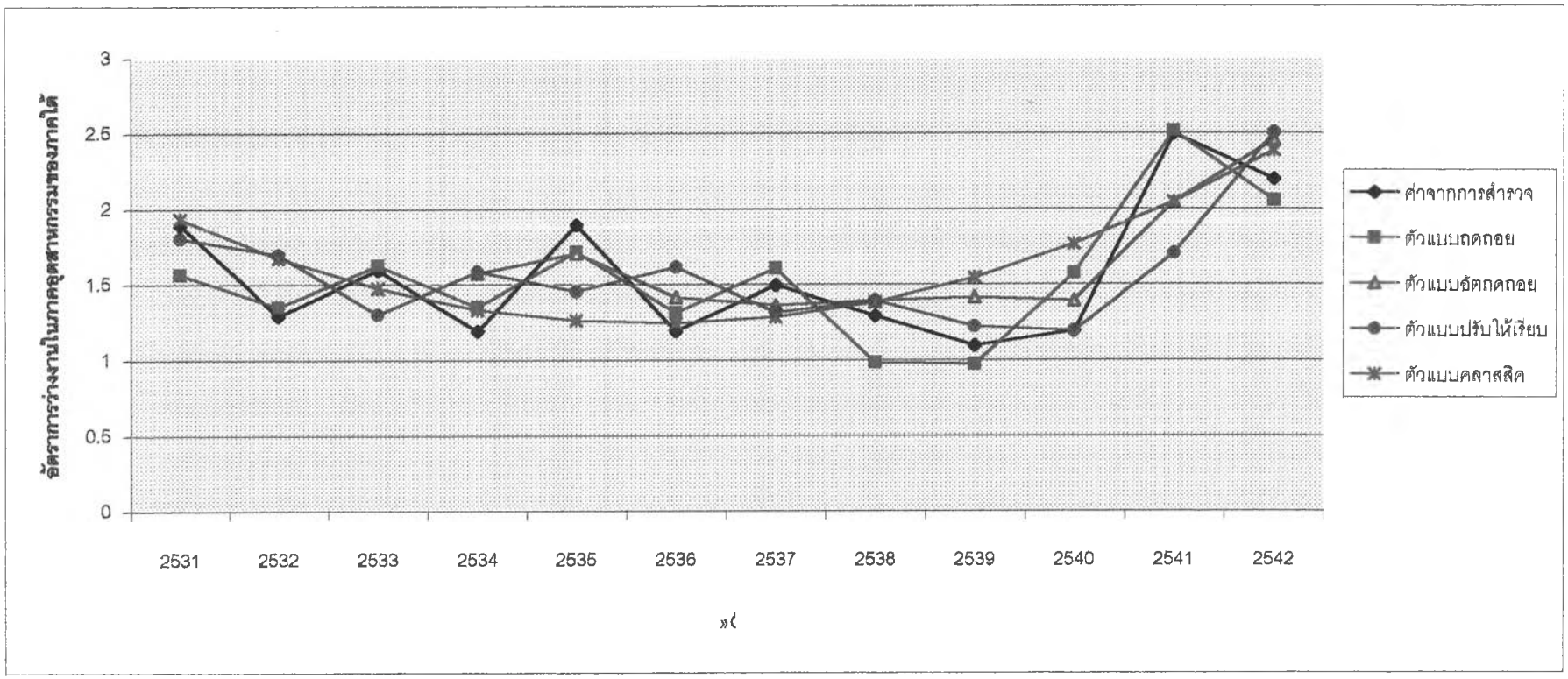

4.5.1.3ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้

หลังจากได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ดังกล่าวข้างต้นจะทำการพยากรณ์ไปอีก 4 คาบเวลา คือพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ในปี 2543, 2544, 2545, 2546 ดังต่อไปนี้

ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ คือ

$$Us_t = \beta_0 + \beta_1 Pops_t + \beta_2 import_t + e_t$$

$$e_t = \phi e_{t-1} + \alpha_t$$

โดยที่

β_0=-5.3828270, β_1= 1.0974166, β_2= -0.0289436 , ϕ = 0.6141430

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ ตั้งแต่ปี 2543-2546

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงาน จากการสำรวจ (%)	อัตราการว่างงาน จากตัวแบบการถดถอย (%)	ผลต่างจากปี 2543	
			+ เพิ่ม - ลด	ร้อยละ
2542	2.20			
2543		1.89	-0.31	13.87
2544		2.06	-0.14	6.59
2545		2.19	-0.01	0.51
2546		2.34	0.14	6.16

จากตารางที่ 4.10 คาดว่าในปี 2543 ภาคใต้จะมีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 1.89% และมีอัตราการว่างงาน 2.06% 2.19% และ 2.34% ในปี 2544 2545 และ 2546 ตามลำดับ

รูป 4.10 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์จากตัวแบบถดถอยสำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ตั้งแต่ ปี 2531-2546

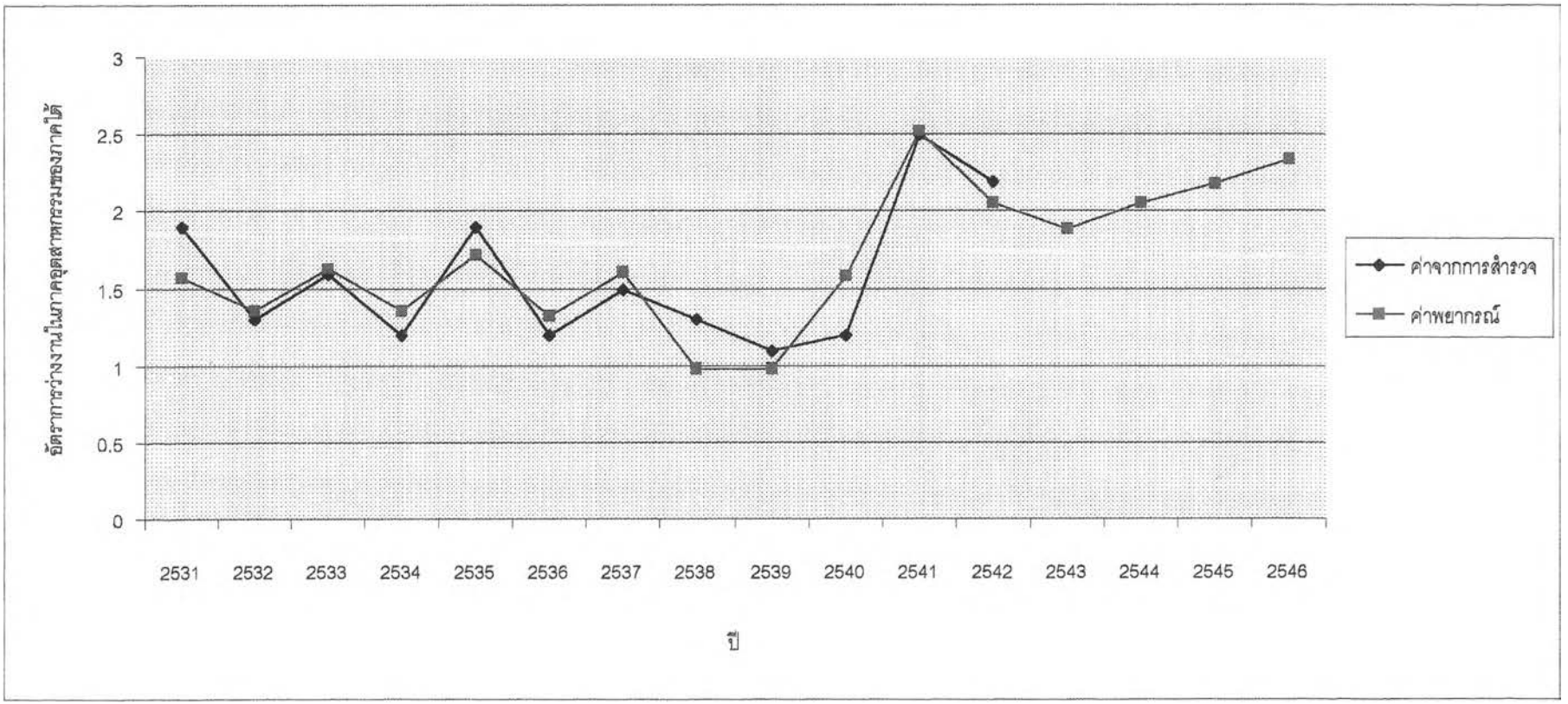

4.6 อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล

ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.6.1การพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล

4.6.1.1ตัวแบบที่ได้จากวิธีการพยากรณ์

1.วิธีวิเคราะห์การถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 12 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก. หน้า 103) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยการวิเคราะห์การถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Uf_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

- $Export_t$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $Export_{t-1}$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $import_t$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $import_{t-1}$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $Govex_t$ = ค่าใช้จ่ายภาครัฐของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (หมื่นล้านบาท)
- $GRPf_t$ = มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมปริมณฑล ณ ปีที่ t (ล้านล้านบาท)
- $Popf_t$ = จำนวนประชากรในปริมณฑล ณ ปีที่ t (ล้านคน)
- $Popf_{t-1}$ = จำนวนประชากรในปริมณฑล ณ ปีที่ t-1 (ล้านคน)
- $Wagef_t$ = ค่าจ้างเฉลี่ยในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล ณ ปีที่ t (พันบาท)
- $indf_t$ = จำนวนสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล ณ ปีที่ t (พันแห่ง)
- $retiref_t$ = จำนวนลูกจ้างในภาคอุตสาหกรรมที่ถูกเลิกจ้างของปริมณฑล ณ ปีที่ t (พันคน)

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยแล้วได้ตัวแบบการถดถอย สำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑลดังนี้ (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ช. 221)

$$\hat{U}f_t = -7.548 - 0.059\,import_{t-1} + 3.777\,Popf_{t-1}$$

2.วิธีการปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก.หน้า 102) เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะการเคลื่อนที่แบบไม่คงที่ในค่าเฉลี่ย (ไม่มีแนวโน้ม) ซึ่งสอดคล้องกับตัวแบบที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล ดังนั้นจะใช้วิธีการพยากรณ์ปรับให้เรียบบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล แต่เมื่อทำการวินิจฉัยความเหมาะสมของตัวแบบ ปรากฏว่าตัวแบบพยากรณ์ที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล ไม่ผ่านการวินิจฉัย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ช หน้า 227) จึงไม่นำตัวแบบมาแสดงในที่นี้

3.วิธีอัตถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก.หน้า 102) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยวิธีอัตถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

$\hat{U}f_t$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

$\hat{U}f_{t-1}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล ณ ปีที่ t-1

$\hat{U}f_{t-2}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล ณ ปีที่ t-2

.

.

.

$\hat{U}f_{t-12}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล ณ ปีที่ t-12

หลังจากดำเนินการประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแบบอัตถดถอย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ช. หน้า 231) ได้รูปแบบพยากรณ์ดังต่อไปนี้

$$\hat{U}f_t = 0.923 Uf_{t-3}$$

3.วิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก หน้า 102)โดยใช้วิธี Enter ในการคัดเลือกตัวแปร ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล โดยวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลเวลาแบบคลาสสิค มีปัจจัยที่นำมาศึกษาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Uf_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

$I_{1,t}$ = ไตรมาสที่ 1 ในปีที่ t

$I_{2,t}$ = ไตรมาสที่ 2 ในปีที่ t

T_t = แนวโน้มของเวลา โดยกำหนดให้ไตรมาสที่หนึ่งของปีแรก (2531) เท่ากับ 1

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์แล้วได้ตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิค (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ช. หน้า 236) ได้ตัวแบบพยากรณ์ดังนี้

$$\hat{U}f_t = 1.043 + 1.043 I_{1,t} + 1.408 I_{2,t}$$

4..6.1.2การเปรียบเทียบค่าคลาดเคลื่อนของตัวแบบพยากรณ์

จากหัวข้อที่ 4.6.1.1 จะได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล จากการวิเคราะห์การถดถอย วิธีอัตถดถอย และวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค จากนั้นนำตัวแบบพยากรณ์ที่ได้จาก 3 วิธีข้างต้น มาเปรียบเทียบกัน โดยนำค่าพยากรณ์เป็นรายไตรมาส (1-3) ที่ได้จากวิธีอนุกรมเวลา คือ วิธีอัตถดถอย และวิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิคมาหาค่าเฉลี่ยให้เป็นค่าพยากรณ์รายปีก่อนแล้วจึงนามาเปรียบเทียบตัวแบบพยากรณ์ของแต่ละวิธี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเปอร์เซนต์ความคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์ (MAPE) .ในช่วงเวลาเดียวกัน โดย โดยแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบค่าจากการสำรวจกับค่าพยากรณ์ และค่า MAPE จากการพยากรณ์ ระหว่างปี 2531-2542 ของอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานที่ได้จากการสำรวจ (%)	ตัวแบบการถดถอย		ตัวแบบอัตถดถอย		ตัวแบบคลาสสิค	
		ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)
2531	1.5	1.79	19.36			2.17	44.67
2532	1.9	1.82	4.29	1.88	1.05	2.15	13.16
2533	1.6	1.91	19.46	2.19	36.88	2.12	32.50
2534	2.9	1.81	37.63	1.51	47.93	2.10	27.59
2535	1.6	1.86	16.18	2.77	73.13	2.07	29.38
2536	1.5	1.80	19.91	2.28	52.00	2.05	36.67
2537	2.0	1.87	6.32	1.66	17.00	2.03	1.50
2538	1.6	1.53	4.31	2.06	28.75	2.00	25.00
2539	.7	0.86	22.85	1.63	132.86	1.98	182.86
2540	1.3	1.23	5.74	0.86	33.85	1.95	50.00
2541	2.0	2.11	5.36	1.11	44.50	1.93	3.50
2542	3.6	3.62	0.45	1.45	59.72	1.91	46.94
MAPE(%)		13.49		47.97		41.15	

ตารางที่ 4.11 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์โดยตัวแบบต่างๆ สำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑลตั้งแต่ปี 2531-2542

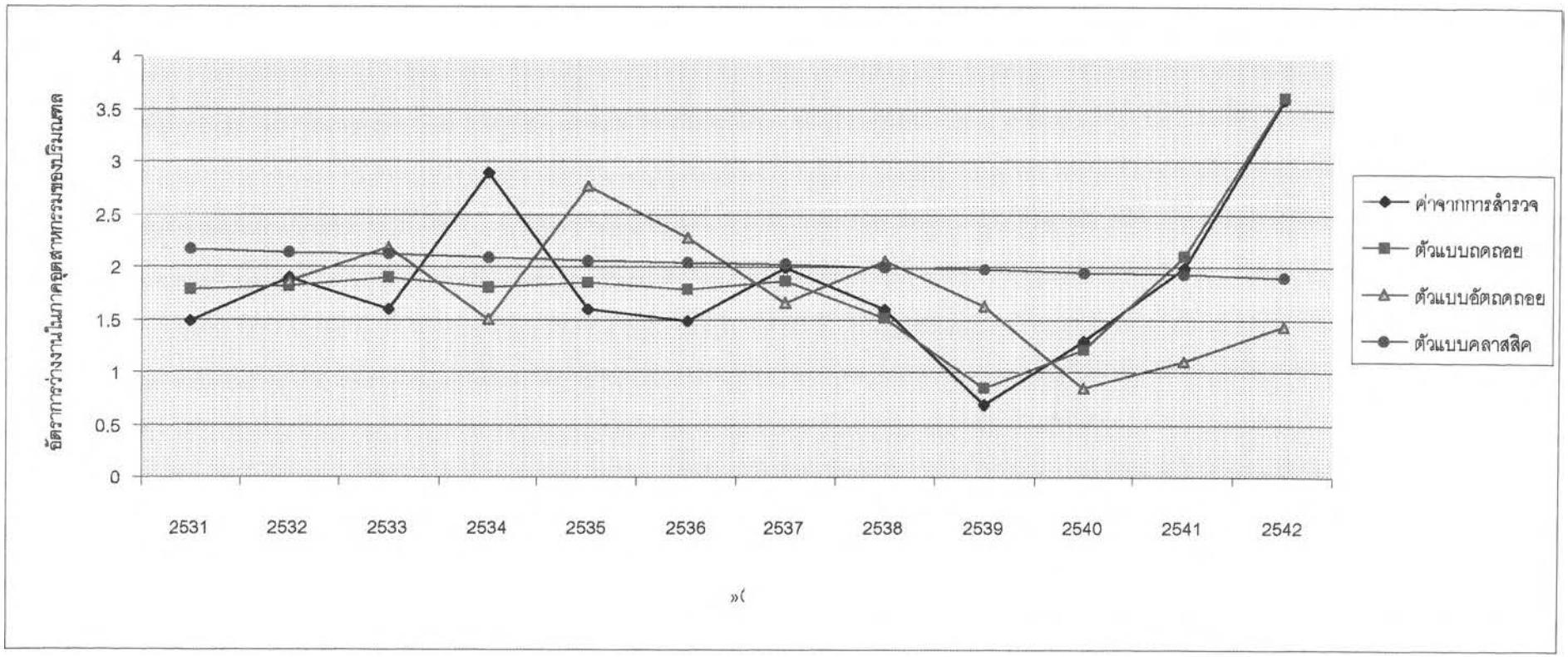

จากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาค่า MAPE ของทั้ง 3 ตัวแบบ จะพบว่าค่าพยากรณ์โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอย จะให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด มีค่าเท่ากับ 13.49% เนื่องจากตัวแบบการถดถอยที่เสนอให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด ดังนั้นจะเลือกตัวแบบการถดถอยสำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล

4.6.1.3ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล

หลังจากได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑลดังกล่าวข้างต้นจะทำการพยากรณ์ไปอีก 4 คาบเวลา คือพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑลในปี 2543, 2544, 2545, 2546 ดังต่อไปนี้

ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑลคือ

$$\hat{U}f_t = \quad -7.548 \; - 0.059\, import_{t-1} + 3.777\, Popf_{t-1}$$

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑล ตั้งแต่ปี 2543-2546

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานจากการสำรวจ (%)	อัตราการว่างงานจากตัวแบบการถดถอย (%)	ผลต่างจากปี 2543	
			+ เพิ่ม - ลด	ร้อยละ
2542	3.6			
2543		3.44	-0.16	4.57
2544		2.84	-0.76	21.09
2545		3.16	-0.44	12.23
2546		3.47	-0.13	3.64

จากตารางที่ 4.12 คาดว่าในปี 2543 ปริมณฑลจะมีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 3.44 % และมีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 2.84% 3.16% และ 3.47% ในปี 2544 2545 2546 ตามลำดับ

รูป 4.12 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์จากตัวแบบถดถอยสำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม ของปริมณฑลตั้งแต่ ปี 2531-2546

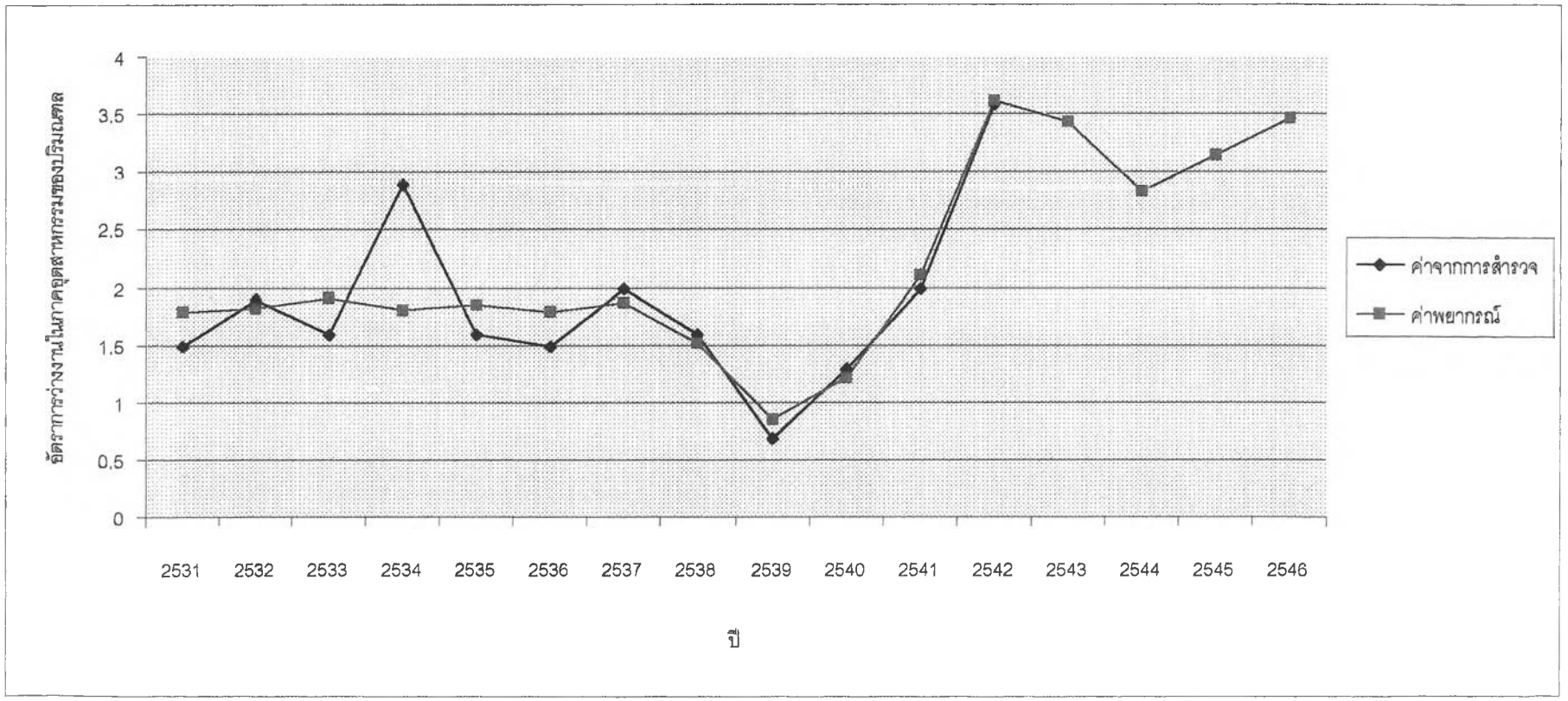

4.7 อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร

ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานครมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.7.1การพยากรณ์เกี่ยวกับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร

4.7.1.1ตัวแบบที่ได้จากวิธีการพยากรณ์

1.วิธีวิเคราะห์การถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 12 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก. หน้า 105) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยการวิเคราะห์การถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Ub_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

- $Export_t$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $Export_{t-1}$ = มูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $import_t$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (พันล้านดอลลาร์)
- $import_{t-1}$ = มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทย ณ ปีที่ t-1 (พันล้านดอลลาร์)
- $Govex_t$ = ค่าใช้จ่ายภาครัฐของประเทศไทย ณ.ปีที่ t (หมื่นล้านบาท)
- $GRPb_t$ = มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t (ล้านล้านบาท)
- $Popb_t$ = จำนวนประชากรในกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t (ล้านคน)
- $Popb_{t-1}$ = จำนวนประชากรในกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t-1 (ล้านคน)
- $Wageb_t$ = ค่าจ้างเฉลี่ยในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t (พันบาท)
- $indb_t$ = จำนวนสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมขอกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t (พันแห่ง)
- $retireb_t$ = จำนวนลูกจ้างในภาคอุตสาหกรรมที่ถูกเลิกจ้างของกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t (พันคน)

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยแล้วได้ตัวแบบการถดถอย สำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานครดังนี้ (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ช. 240)

$$Ub_t = -51.083 + 9.515Popb_t$$

2.วิธีการปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก.หน้า 104) เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะการเคลื่อนที่แบบไม่คงที่ในค่าเฉลี่ย (ไม่มีแนวโน้ม) ซึ่งสอดคล้องกับตัวแบบที่ใช้วิธีการปรับให้เรียบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล ดังนั้นจะใช้วิธีการพยากรณ์ปรับให้เรียบบครั้งเดียวแบบเอกซโปเนนเชียล และได้ตัวแบบดังต่อไปนี้(แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ซ หน้า 246)

$$\hat{y}_t(1) = s_t = \alpha y_t + (1-\alpha)s_{t-1} \quad , \quad t = 1,2,...$$

โดยที่ $\hat{y}_t(1) = \hat{U}b_t(1)$ และ $\alpha = 1.00$

3.วิธีอัตถดถอย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก ก.หน้า 104) โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปร 4 วิธี คือ วิธี Stepwise วิธี Backward วิธี Forward และวิธี Enter ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยวิธีอัตถดถอย มีตัวแปรที่นำมาพิจารณาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

$\hat{U}b_t$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

$\hat{U}b_{t-1}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t-1

$\hat{U}b_{t-2}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t-2

.

.

.

$\hat{U}b_{t-12}$ = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t-12

หลังจากดำเนินการประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแบบอัตถดถอย (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ซ. หน้า 251) ได้รูปแบบพยากรณ์ดังต่อไปนี้

$$\hat{U}b_t = 0.942 + 0.966\,Ub_{t-1} + 0.808\,Ub_{t-6} - 1.491\,Ub_{t-7} + 0.679\,Ub_{t-8} - 1.102\,Ub_{t-9} + 0.587\,Ub_{t-12}$$

3.วิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายไตรมาส (1-3) ตั้งแต่ปี 2531-2542 จำนวน 36 หน่วย (แสดงข้อมูลในภาคผนวก หน้า 104)โดยใช้วิธี Enter ในการคัดเลือกตัวแปรในการสร้างตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค มีปัจจัยที่นำมาศึกษาดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

Ub_t = อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร ณ ปีที่ t

ตัวแปรอิสระ

$I_{1,t}$ = ไตรมาสที่ 1 ในปีที่ t

$I_{2,t}$ = ไตรมาสที่ 2 ในปีที่ t

T_t = แนวโน้มของเวลา โดยกำหนดให้ไตรมาสที่หนึ่งของปีแรก (2531) เท่ากับ 1

หลังจากดำเนินการวิเคราะห์แล้วได้ตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิค (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ซ. หน้า 256) ได้ตัวแบบพยากรณ์ดังนี้

$$\hat{Ub}_t = 0.06028649\, I_{1,t} + 0.20254745\, I_{2,t}$$

โดยที่

$$\hat{e}_t = 0.98417715\, e_{t-1}$$

4..7.1.2 การเปรียบเทียบค่าคลาดเคลื่อนของตัวแบบพยากรณ์

จากหัวข้อที่ 4.7.1.1 จะได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร จากการวิเคราะห์การถดถอย วิธีอัตถดถอย และวิธีการวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค จากนั้นนำตัวแบบพยากรณ์ที่ได้จาก 3 วิธีข้างต้น มาเปรียบเทียบกัน โดยนำค่าพยากรณ์เป็นรายไตรมาส (1-3) ที่ได้จากวิธีอนุกรมเวลา คือ วิธีอัตถดถอย และวิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิคมาหาค่าเฉลี่ยให้เป็นค่าพยากรณ์รายปีก่อนแล้วจึงนามาเปรียบเทียบตัวแบบพยากรณ์ของแต่ละวิธี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเปอร์เซนต์ความคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์ (MAPE) .ในช่วงเวลาเดียวกัน โดย โดยแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบค่าจากการสำรวจกับค่าพยากรณ์ MAPE จากการพยากรณ์ระหว่างปี 2531-2542 ของอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานที่ได้จากการสำรวจ (%)	ตัวแบบการถดถอย		ตัวแบบอัตถดถอย		ตัวแบบปรับให้เรียบแบบเอกซโปเนนเชียล		ตัวแบบคลาสสิค	
		ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)	ค่าพยากรณ์ (%)	ค่าคลาดเคลื่อน(%)
2531	4.4	3.34	24.09			3.64	17.27	2.62	40.45
2532	3.1	4.39	41.61	4.14	33.55	2.97	4.19	3.58	15.48
2533	2.6	1.73	33.45	2.94	13.08	2.11	18.85	2.92	12.31
2534	2.1	2.39	13.81	2.56	21.90	2.21	5.24	2.08	0.95
2535	2.0	1.82	9.00	2.10	5.00	1.65	17.50	2.18	9.00
2536	1.6	1.92	20.00	1.97	23.13	1.92	20.00	1.63	1.87
2537	1.6	2.04	27.50	1.55	3.13	1.11	30.63	1.89	18.13
2538	0.9	1.92	113.33	1.78	97.78	1.15	27.78	1.09	21.11
2539	1.3	2.01	54.62	0.81	37.69	1.38	6.15	1.13	13.08
2540	1.2	2.2	83.33	1.29	7.50	2.75	129.17	1.36	13.33
2541	3.9	2.68	31.28	1.23	68.46	4.78	22.56	2.7	30.77
2542	4.5	2.77	38.44	3.85	14.44	3.64	19.11	4.71	4.67
MAPE(%)		40.87		29.61		26.54		15.10	

จากตารางที่ 4.13 เมื่อพิจารณาค่า MAPE ของทั้ง 3 ตัวแบบ จะพบว่าค่าพยากรณ์โดยวิธีวิเคราะห์อนุกรมเวลาแบบคลาสสิค จะให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด มีค่าเท่ากับ 15.10% เนื่องจากตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิคที่เสนอให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด ดังนั้นจะเลือกตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิคสำหรับการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.13 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์โดยตัวแบบต่างๆ สำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานครตั้งแต่ปี 2531-2542

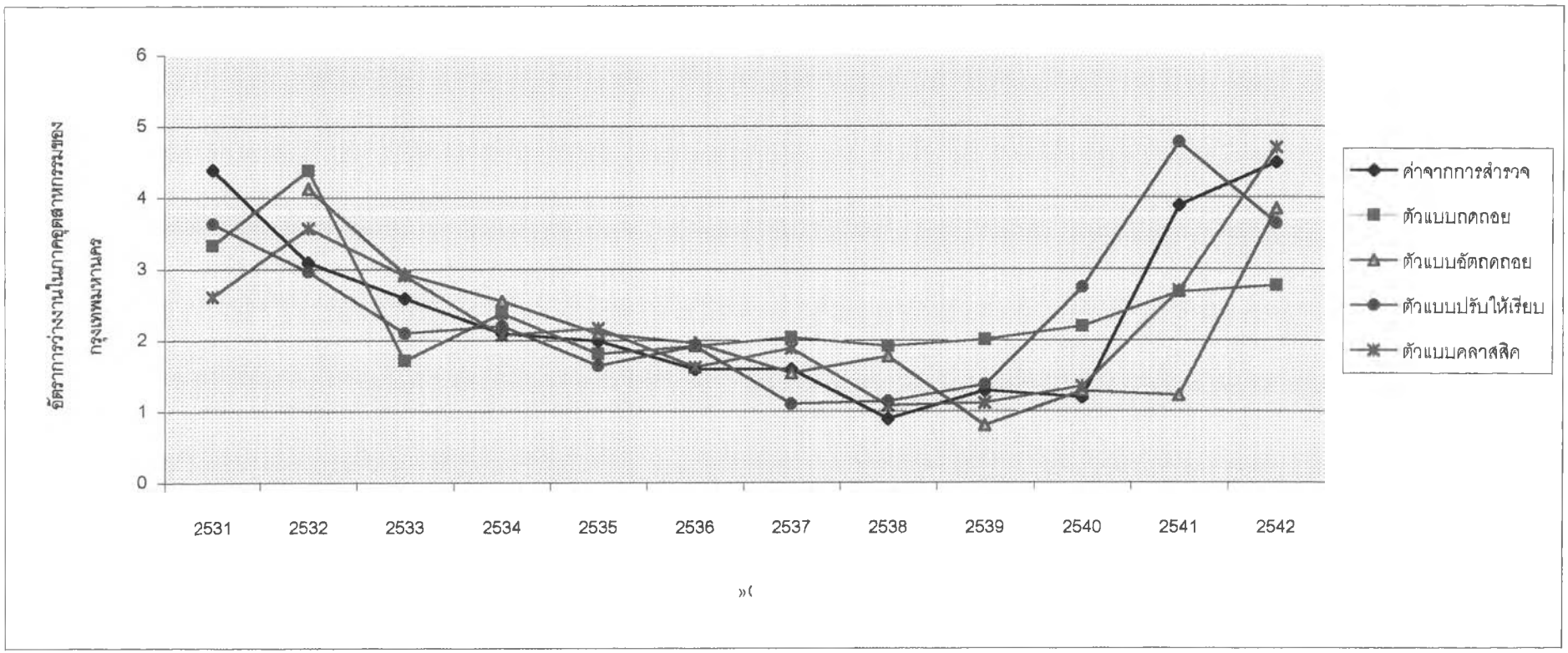

4.7.1.3ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร

หลังจากได้ตัวแบบพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานครดังกล่าวข้างต้นจะทำการพยากรณ์ไปอีก 4 ปี คือพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานครในปี 2543, 2544, 545, 2546 ดังต่อไปนี้

$$\hat{U}b_t = 0.06028649\, I_{1,t} + 0.20254745\, I_{2,t}$$

โดยที่

$$\hat{e}_t = 0.98417715\, e_{t-1}$$

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการพยากรณ์อัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี 2543-2546

ปี พ.ศ.	อัตราการว่างงานจากการสำรวจ (%)	อัตราการว่างงานจากตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิค (%)	ผลต่างจากปี 2543	
			+ เพิ่ม - ลด	ร้อยละ
2542	4.5			
2543		3.78	-0.72	15.91
2544		3.61	-0.89	19.75
2545		3.45	-1.05	23.41
2546		3.29	-1.21	26.89

จากตารางที่ 4.14 จากตารางที่ 4.14 คาดว่าในปี 2543 จังหวัดกรุงเทพมหานครจะมีอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรม 3.78 % และมีอัตราการว่างงาน 3.61% 3.45% และ 3.29% ในปี 2544 2545 และ 2546 ตามลำดับ

รูป 4.14 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าจริงกับค่าพยากรณ์จากตัวแบบอนุกรมเวลาแบบคลาสสิคสำหรับอัตราการว่างงานในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดกรุงเทพมหานครตั้งแต่ ปี 2531-2546